

зидовѣтъ. Но тъй като нѣмало работници, защото всички селяни прѣзъ лѣтото били на полска работа, то черковата била оставена за по-сетнѣ, а се подкачили разкопки на Трапезица. Настоятелството отъ положителни свѣдѣния, събрани отъ лица, които по-рано копали за имане по Трапезица, се намѣрвали интересни двари и колони на сѣверната страна на тази мѣстность.

И наистина, дружеството слѣдъ мѣсець и половина работа открило една голѣма черкова „съ едри чисто български надписи“, прѣписъ отъ които билъ изпратенъ въ Министерството на Просвѣщеніето. Но най-забѣлжителното било, „че вътрѣ въ черковата въ отдѣленията за мъжетѣ“, се открила „гробница (catacomba) доволно дълбока и доволно обширна“. Въ нея се намѣрили 5—6 черепа и други човѣшки кости (отъ рѣцѣ, крака и пр.). По нататѣкъ за тѣзи разкопки ще оставя да говори прѣдседателятъ на дружеството, Д-ръ Беронъ, както намѣрваме това въ едно негово до Министерството изложение. Ето какво се казва тамъ: „Вжтрѣшната повърхностна мазанка на тая гробница е съ дребни златни цвѣтни рисунки. Тая черкова има 1) входъ (нартикъ), 2) отдѣление за жени, 3) отдѣление за мъже и 4) олтарь. Въ мъжкото голѣмо отдѣление на лѣво и къмъ сѣвероизтокъ откри се другъ видъ съ чистъ бѣлъ мраморенъ прагъ и — на дѣсната му страна има издълбанъ и изписанъ доволно хубаво св. Арахангелъ Михаилъ съ дѣсната си рѣка опрѣнъ о сабията си. Вижда се отъ това, че и нашитѣ прадѣди прѣди 600—650 годин сж знаели тъй изкусно да дълбаятъ въ камъни и — да изрѣзватъ такива хубави образа“.

„За по ясно же уразумѣние за постройката на тази новооткрита черкова, която, споредъ изложението, трѣбва да бжде св. Апостоли Петъръ и Павелъ, имаме честь*) да приложимъ при настояще-

ЗАБѢЛЖКА. Това е откъслекъ отъ едно изложение до Министерството.